

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/41/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221010186
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6221010186.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. novembra 2022, v trestnej veci obžalovaného P. J., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. účinného do 31.12.2019, konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 3T/66/2021 zo dňa 28.02.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného P. J. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 3T/66/2021 zo dňa 28.02.2022 bol obžalovaný P. J. uznaný za vinného z trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák. (účinného do 31.12.2019), a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

v dobe od dňa 07.07.2017 do dňa 13.02.2020 v meste V. A., v obci I. a na iných presne nezistených miestach na ktorých sa zdržiaval, ako otec detí mal. F. J., nar. XX.XX.XXXX a V. J., nar. XX.XX.XXXX, obe trvalý bytom u svojej matky V. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I., toho času bytom V. A. XXX/XXX, si riadne neplnil svoju zákonom stanovenú vyživovaciu povinnosť, ktorej rozsah mu bol určený rozsudkom Okresného súdu v Trnave pod sp. zn. 21P/22/2017 zo dňa 16.05.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.07.2017, na základe ktorého je povinný počínajúc dňom právoplatnosti rozsudku prispievať na výživu detí na ml. F. J., nar. XX.XX.XXXX sumou 80,- Eur mesačne a na V. J., nar. XX.XX.XXXX sumou 100,- Eur mesačne, výživné je splatné k rukám matky vždy do 10-teho dňa v mesiaci vopred, pričom v uvedenom období nebol odkázaný na dávky pomoci v hmotnej núdzi a ani iné štátne sociálnej dávky pomoci, v evidencii uchádzačov o zamestnanie sa nenachádzal, príjem z pracovnej činnosti využil na iný účel ako na úhradu výživného, čím na zameškanom bežnom výživnom za obdobie od dňa 07.07.2017 do dňa 13.02.2020 t. j. do nástupu do výkonu trestu odňatia slobody, mu vznikol dlh vo výške 5 615,96 Eur.

Za túto trestnú činnosť mu Okresný súd Veľký Krtíš uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l)Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. okresný súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal včas ako osoba oprávnená, odvolanie obžalovaný, ktoré písomne doplnil o dôvody sám obžalovaný, a to podaním doručeným okresnému súdu 27.04.2022 a tiež prostredníctvom obhajcu, podaním doručeným okresnému súdu 25.04.2022.

Obžalovaný uviedol, že rozsudok okresného súdu napáda vo svoj prospech, a to čo do výroku o treste, ako aj konaniu, ktoré predchádzalo vydaniu takéhoto rozsudku. Zdôraznil, že hneď pri prvom výsluchu konanom pred vyšetrovatelkou PZ, sa ku skutku priznal, spáchanie skutku oľutoval a zaviazal sa dlžné výživné úplne splatiť. Zároveň vyšetrovatelke uviedol, že si v súčasnosti odpykáva 7 - ročný trest, z

ktorého mu zostáva vykonať ešte zhruba tri a pol roka. Podľa jeho názoru je trest, ku ktorému môže trestné stíhanie jeho osoby viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý mu bol pre iný trestný čin právoplatne uložený. Obžalovaný je toho názoru, že trest, ktorý mu bol pre iný trestný čin právoplatne uložený, dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti a jeho nápravu a teda opodstatnene je toho názoru, že nie je potrebné ho trestať ďalším trestom odňatia slobody nepodmienečne vo výške jeden rok so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný poukázal na to, že v zmysle ust. § 215 ods. 2 písm. a) Tr. por. môže prokurátor zastaviť trestné stíhanie, ak je trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému právoplatne uložený pre iný trestný čin, ako aj na ust. § 281 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého súd môže zastaviť trestné stíhanie aj vtedy, ak zistí na hlavnom pojednávaní niektorý z dôvodov uvedených v § 215 ods. 2 alebo 3 Tr. por. Záverom obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a po zistení, že je tu niektorá z okolností, ktorá by odôvodňovala zastavenie trestného stíhania súdom prvého stupňa podľa § 282 ods. 2 Tr. por., trestné stíhanie zastavil.

Obžalovaný podaním, ktorým doplnil dôvody podaného odvolania sám, uviedol, že nesúhlasí s výškou trestu 12 mesiacov nepodmienečne, pretože uložený trest je neprimeraný. Poukázal na to, že v období od júna 2016 do júla 2019 bol vo V., kde ho albánska zločinecká skupina donútila pod hrozbou násilia, ťažkej ujmy na zdraví, vyhrážaním fyzickej likvidácie, nútila k prostitúcii s mužmi. Poukázal tiež na to, že je liečený v psychiatrickej ambulancii a nie je schopný sa zodpovedne rozhodovať a nevie ovládať svoje konanie. Poukázal tiež na to, že Okresný súd v Trnave pri vyhlásení rozsudku sp.zn. 21P/22/2017 zo dňa 16.05.2017 rozhodol bez jeho prítomnosti, čím bolo jednoznačne porušené právo na spravodlivý súdny proces. Uviedol, že pre duševnú chorobu nebol schopný plniť vyživovaciu povinnosť v období od 07.07.2017 do 13.02.2020, pretože nevie zodpovedne ovplyvniť svoje konanie. Poukázal tiež na to, že aktuálne vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov a dvoch mesiacov v ústave s minimálnym stupňom stráženia. Uviedol, že k trestnému činu zanedbania povinnej výživy sa priznal, s príslubom upustenia od potrestania a skutok aj oľutoval pred Okresným súdom Veľký Krtíš. Poukázal tiež na to, že zmeškané výživné platí zo mzdy exekútorovi. Obžalovaný má za to, že nebol schopný plniť si vyživovaciu povinnosť, a to pre duševnú chorobu a obmedzenie osobnej slobody v období od 07.07.2017 do 13.02.2017. Záverom obžalovaný podobne ako jeho obhajca navrhol, aby v jeho prípade bolo upustené od uloženia trestu.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného P. J., za splnenia procesných podmienok v zmysle § 293 ods. 7 Tr. por., krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko považuje rozsudok okresného súdu za zákonný a správny.

Naproti tomu obhajca obžalovaného zotrval na podanom odvolaní a navrhol, aby odvolací súd zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a sám rozhodol tak, že trestné stíhanie podľa § 281 ods. 2 Tr. por. zastaví.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe podaného odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadol i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného P. J., ktorý bol uznaný za vinného zo skutku právne kvalifikovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. (účinného do 31.12.2019), na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že sa cíti byť vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom následne podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por. odpovedal na kladené otázky „áno“, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného prijal a dokazovanie vykonal len v rozsahu o škode a treste.

Krajský súd preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, dospel v zhode s názorom okresného súdu k rovnakému záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odvolací súd na rozdiel od

obžalovaného dospel k záveru, že v tomto konkrétnom prípade nie sú splnené podmienky v zmysle § 281 ods. 2 Tr. por.

Trestný zákon v sankcii § 207 ods. 3 Tr. zák. umožňuje páchatelovi uložiť trest odňatia slobody vo výmere jeden až päť rokov. Keďže krajský súd sa nestotožnil s názorom obžalovaného, že trest, ku ktorému viedlo trestné stíhanie, je celkom bez významu popri treste, ktorý už bol obžalovanému pre iný trestný čin právoplatne uložený, ale dospel k záveru, že uložený trest obžalovanému na úplne dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 12 mesiacov, je trest uložený zákonne, ktorý zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám, vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

V danom prípade u obžalovaného ide o osobu opakovane súdne trestanú. Obžalovaný si sám musí dôvodne uvedomiť, že v prípade opakovania trestnej činnosti musí byť súdom postihnutý nepochybne prísnejšie. Zvlášť v situácii ak predchádzajúce odsúdenia nepostačovali na jeho prevýchovu a neodradili ho od páchania ďalšej trestnej činnosti.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku rozsudku z vyššie uvedených dôvodov odvolanie obžalovaného, považujúc ho za nedôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.